

Prima instanță: N. Rusu.

dosarul nr. 2ra-2012/17

Instanța de apel: N. Vascan, V. Clima, E. Fistican.

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Dmitrii Cucereavîi, Sergiu Musteață,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Cucereavîi împotriva Primăriei satului Sărata Galbenă, raionul Hîncești, intervenienți accesorii Dmitrii Cucereavîi și Oficiul Cadastral Teritorial Hîncești cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Dmitrii Cucereavîi și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești din 28 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 12 februarie 2016, reprezentantul reclamantului Sergiu Cucereavîi, Radu Dubceac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Sărata Galbenă, r-nul Hîncești cu privire la declararea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, la data de 01 august 2007, Primăria satului Sărata Galbenă, r-nul Hîncești a eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele lui Dmitrii Cucereavîi, prin care s-a legalizat dreptul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral XXXX, cu suprafața de 0,3643 ha.

Afirmă reclamantul că, drept temei pentru întocmirea și eliberarea actului contestat a servit decizia nr. 5/5 din 26 decembrie 2000.

Indică reclamantul că, la momentul atribuirii, terenul nominalizat constituia

proprietatea privată a acestuia, care a moștenit-o de la cet. Ana Tușinschi, decedată la data de 28 februarie 1993, conform testamentului și certificatului de moștenitor testamentar din 25 iulie 2000.

Invocă reclamantul că, prin titlul de autentificare a deținătorului de teren, Primăria satului Sărata Galbenă, r-nul Hîncești a legalizat dreptul de proprietate a lui Dmitrii Cucereavîi asupra terenului care nu era atribuit acestuia în conformitate cu legislația, ceea ce contravine prevederilor art. 11 alin. (1) Codul funciar care prevede că, autoritățile administrației publice locale trec în proprietatea cetățenilor sectoarele de teren ocupate de case, anexe gospodărești și grădini care li s-au atribuit în conformitate cu legislația. Or, terenul dat a fost atribuit pentru construcția casei, Anei Tușinschi.

Menționează reclamantul că, Ana Tușinschi este bunica sa și că acesteia i-a fost atribuit terenul în cauză pe care a fost ridicată o casă, unde ultima a locuit. La 25 iulie 1989, Ana Tușinschi, prin testament, a transmis reclamantului Sergiu Cucereavîi toată averea sa.

Ulterior, la data de 02 octombrie 2000, de către notarul Victor Bicec a fost întocmit certificatul de moștenitor testamentar, în care era inclus și terenul dat, însă din lipsa surselor financiare reclamantul a fost în imposibilitate de a-l înregistra la Oficiul Cadastral Teritorial Hîncești. În acest sens, reclamantul reține prevederile art. 37¹ alin. (1) al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998 care prevede expres că, dreptul de proprietate este valabil fără înregistrarea în registrul bunurilor imobile dacă provine din succesiune.

Mai invocă reclamantul că, în scopul respectării procedurii prealabile, la data de 24 decembrie 2015 a depus la Primăria satului Sărata Galbenă, r-nul Hîncești cererea cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren eliberat la 01 august 2007 pe numele lui Dmitrii Cucereavîi, iar la data de 14 ianuarie 2016, prin răspunsul la cererea adresată de reclamant, Primăria satului Sărata Galbenă, r-nul Hîncești a recunoscut că titlul de proprietate asupra terenului cu nr. cadastral XXXX pe numele Dmitrii Cucereavîi a fost emis greșit, indicând reclamantului să se adreseze în instanța de judecată cu o cerere privind anularea actului respectiv.

Cere reclamantul, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului Dmitrii Cucereavîi asupra terenului cu nr. cadastral XXXX, cu suprafața totală de 0,3643 ha, eliberat la data de 01 august 2007 de Primăria satului Sărata Galbenă, r-nul Hîncești.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 28 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017 a fost respins apelul declarat de Dmitrii Cucereavîi și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Hîncești

din 28 aprilie 2016.

La 22 august 2017, reprezentantul recurentului Dmitrii Cucereavîi, Sergiu Musteață a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii judecătorești cu trimiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului Dmitrii Cucereavîi, Sergiu Musteață, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel dar a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza *Asito vs Republica Moldova*, 10 iulie 2001, *Meyer vs Germania*, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului Dmitrii Cucereavîi, Sergiu Musteață, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul reprezentantului recurentului Dmitrii Cucereavîi, Sergiu Musteață, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari